

מ"ת 4708/01/18 - מדינת ישראל נגד עאטלה אבו סויס

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

11 ינואר 2018

מ"ת 4708-01-18 מדינת ישראל נ' אבו סויס (עציר)
פל"א 4707-01-18

מספר פל"א 16974/2018

לפני כבוד השופט טל פרי
המבקשת

מדינת ישראל

נגד
המשיב

עאטלה אבו סויס (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד דורסמן

ב"כ המשיב: עוד קישאוי

המשיב מובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח ואי ציות לאור אדום ברמזור.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות מזכרים, דוחות פעולה, חקירתו של המשיב באזהרה, אשר במסגרתה הודה ברוב המיוחס לו.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 **זאדה נ. מ"י**).
עמוד 1

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה נגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותרת ב"כ המבקשת להיעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי אמנם קיימת עילת מעצר ואולם ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בפיקוח מפקחים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אמנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת תנאים שקביעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החרג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב חלופת מעצר בדמות אם המשיב וגיסו :

הקשבתי קשב רב לערבות המוצעות התרשמתי מאוד מרצון להתגייס ולעזור למשיב ככל יכולתן, לתמוך בו ולסייע בידו להתגבר על המשבר אליו נקלע.

צודקת ב"כ המבקשת כי מדובר במפקחות מגוננות ואולם, זאת יש לזכור שום חלופת מעצר טובה, ככל שתהיה, לא תהא הרמטית כמעצר מאחורי סורג ובריח.

יחד עם זאת, מבלי להקל ראש בעברו של המשיב הנוהג משנת 2004 ולחובתו 41 הרשעות קודמות וכן עבר פלילי הכולל עבירות אלימות, סבורני כי ניתן בנסיבות המקרה להסתפק בחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בצירוף ערבויות מתאימות ותנאים מגבילים נוספים.

אני ער לעובדה כי נגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 7 חודשים ואולם, הליך המעצר אינו מהווה "מקדמה" על חשבון העונש העתידי אשר יוטל על המשיב אם יורשע.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה בביתו ברחוב מבצע קדש 6/2 רמלה. תחת פיקוחם המלא, לסירוגין של אם המשיב הגב' אבו צויץ נעמה ת.ז. 059414763 וגיסתו של המשיב, הגב' אבו סויס רים ת.ז. 201093234. (להלן: "הערבות") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחת הערבות.

ב. המשיב יפקיד סך של 1,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. תחתמנה שתי ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 10,000 ₪, על ידי כל אחת מהערבות הנ"ל, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ה. מובהר לערבות כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתן להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחת מן הערבות לפחות תימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחת מהערבות החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב.

מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר
תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

בכפוף למילוי כל התנאים אשר נקבעו בהחלטה, ישוחרר המשיב ממעצרו לחלופת המעצר.

לא יעמוד בתנאים שקבעתי, יובא המשיב בפני שופט תוך 24 שעות מעת מתן החלטתי .

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ח, 11/01/2018 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

הוקלדעלידיריות אליהו